

קרבן ירושלים למדבר

1. הר הזיתים צמוד למדבר

תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף לא עמוד א:

מר רב יהודה בר אידי אמר רבי יוחנן: עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי. וכנגדן גלתה סנהדרין, מגמרא. עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי: מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב ומפתן, וממפתן לחצר, ומחצר למזבח, וממזבח לגג, ומגג לחומה, ומחומה לעיר, ומעיר להר, ומחר למדבר, וממדבר לעלתה וישבה במקומה - שנאמר +הושע ה+ אלך אשובה אל מקומי. מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב, וממפתן למפתן - דכתיב +שמות כה+ ונועדתי [לך שם ודברתי] אתך מעל הכפרת, וכתוב +שמואל ב כ"ב+ וירכב על כרוב ויעף, וכתוב +יחזקאל ט+ וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית. וממפתן לחצר - דכתיב +יחזקאל י+ וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד ה'. מחצר למזבח - דכתיב +עמוס ט+ ראיתי את ה' נצב על המזבח, וממזבח לגג - דכתיב +משלי כא+ טוב לשבת על פנת גג, מגג לחומה - דכתיב +עמוס ז+ והנה ה' נצב על חומות אנך. מחומה לעיר - דכתיב +מיכה ו+ קול ה' לעיר יקרא, ומעיר להר - דכתיב +יחזקאל יא+ ויעל כבוד ה' מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר, ומחר למדבר - דכתיב +משלי כא+ טוב שבת בארץ מדבר. וממדבר לעלתה וישבה במקומה - דכתיב +הושע ה+ אלך אשובה אל מקומי וגו'. אמר רבי יוחנן: ששה חדשים נתעכבה שכינה לישראל במדבר, שמא יחזרו בתשובה. כיון שלא חזרו אמר: תיפח עצמן, שנאמר +איוב יא+ ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש. וכנגדן גלתה סנהדרין,

2. היחס בין מים הבאים מלמטה למים הבאים מלמעלה

בראשית רבה פרשה יג:

וכך היתה הארץ שותה מתחלה, דכתיב ואד יעלה מן הארץ, וחזר בו הקב"ה שלא תהא הארץ שותה אלא מלמעלה, רבי חנן דציפורי בשם רבי שמואל בר נחמן אמר מפני ד' דברים חזר בו הקב"ה שלא תהא הארץ שותה אלא מלמעלה, מפני בעלי זרוע, ובשביל להדיח טללים הרעים, ושיהא הגבוה שותה כנמוך, ועוד שיהיו הכל תולין עיניהם כלפי מעלה, הה"ד (איוב ה) לשום שפלים למרום.

3. מים עתידיים היוצאים מן המקדש

א. משנה מסכת מידות פרק ב משנה ו

שער המים ולמה נקרא שמו שער המים שבו מכניסין צלוחית של מים של ניסוך בחג רבי אליעזר בן יעקב אומר ובו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית.

ב. תלמוד בבלי מסכת יומא דף עז עמוד ב

אמר רבי פנחס משום רב הונא צפוראה: מעין היוצא מבית קדשי הקדשים בתחילה דומה לקרני חגבים, כיון שהגיע לפתח היכל נעשה כחוט של שתי, כיון שהגיע לאולם נעשה כחוט של ערב כיון שהגיע אל פתח עזרה נעשה כפי פך קטן. והיינו דתנן רבי אליעזר בן יעקב אומר: מים מפכין עתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית. מכאן ואילך היה מתגבר ועולה עד שמגיע לפתח בית דוד, כיון שמגיע לפתח בית דוד - נעשה כנחל שוטף, שבו רוחצין זבין וזבות נדות וילדות, שנאמר +זכריה יג+ ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלים לחטאת ולנדה.